

ния; ще дѣла по-достойни за моята жѣдна душа и желѣзна дѣсница, по-достойни и за тебе, юначна майко!

И като я пригърна, той понизи гласа си и ѝ каза:

— Не прочете ли ти това въ очитѣ на лева тогава, когато ме измѣкваше изъ неговитѣ лапи? Не го ли видѣ какъ той умрѣ? . .

